РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

22 октомври 2009 година *

По дело C-449/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) с акт от 8 октомври 2008 г., постъпил в Съда на 13 октомври 2008 г., в рамките на производство по дело

G. Elbertsen

срещу

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н E. Levits, председател на състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, г-н A. Borg Barthet (докладчик) и г-н M. Ilešič, съдии,

* Език на производството: нидерландски.

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels и г-жа M. de Mol, в качеството на представители,

— за германското правителство, от г-н M. Lumma и г-н J. Möller, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа F. Clotuche-Duvieusart и г-н B. Burggraaf, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 42, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Elbertsen и Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (министър на земеделието, природата и качеството на храните, наричан по-нататък „министърът“) относно предоставянето на права на единно плащане от националния резерв.

Правна уредба

Общностна правна уредба

Регламент № 1782/2003

3 В контекста на реформата на общата селскостопанска политика Съветът на Европейския съюз приема Регламент № 1782/2003, който установява общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика, както и някои схеми за подпомагане на земеделски производители.

4 Регламент № 1782/2003 въвежда по-конкретно схема за подпомагане на доходите на земеделските производители. В член 1, второ тире от този регламент споменатата схема е определена като „схема на единно плащане“. Тази схема е уредена в дял III от посочения регламент.

5 Член 33, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 изброява случаите, в които земеделските производители могат да поискат да се ползват от схемата на единно плащане. Той по-специално гласи:

„Допустимост до право на помощи

1. Земеделските производители имат достъп до схемата за единно плащане при условие, че:

а) им е било отпуснато плащане през референтния период, посочен в член 38 по линия на поне една от схемите за подпомагане, изброени в приложение VI

[…].“

6 Член 37, параграф 1 от този регламент предвижда:

„Референтната [сума] е средната аритметична стойност за общите суми на плащанията за последните три години, отпуснати на даден земеделски производител по схемите за подпомагане, посочени в приложение VI, изчислени и коригирани в съответствие с приложение VII, за всяка календарна година на референтния период, посочен в член 38.“

7 Референтният период, посочен в член 33, параграф 1 и член 37, параграф 1 от Регламент № 1782/2003, е определен в член 38 от този регламент. Той обхваща календарните години 2000—2002 г.

8 Член 42, параграфи 1 и 4 от Регламент № 1782/2003 гласи:

„1. Държавите членки, след всички възможни намаления по силата на член 41, параграф 2, прилагат процент на линейно намаление на референтните [суми], с цел да се създаде национален резерв. Това намаление не трябва да надвишава 3 %.

[…]

4. Държавите членки използват националния резерв за целите на създаването, в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и конкуренцията, на референтни [суми] за земеделски производители в специфична ситуация, която следва да бъде дефинирана от Комисията, в съответствие с процедурата, установена в член 144, параграф 2.“

Регламент (ЕО) № 795/2004

9 Съгласно съображение 9 на Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата за единно плащане, предвидена в Регламент № 1782/2003 (ОВ L 141, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 193), изменен с Регламент (ЕО) № 1974/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 година (ОВ L 345, стр. 85; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 60, стр. 247, наричан по-нататък „Регламент № 795/2004“):

„С цел да се улесни администрирането на националния резерв е подходящо да се предвиди управление на националния резерв на регионално равнище освен в случаите, предвидени в член 42, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1782/2003, където това е приложимо, и член 42, параграф 4 от същия този регламент, когато държавите членки са задължени да разпределят права на плащане.“

10 Съображение 13 на Регламент № 795/2004 предвижда:

„Член 42, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 позволява на Комисията да определи [специфични ситуации], от които ще произтича право на установяване

на [референтни суми] за определени земеделски производители, намиращи се в ситуации, които частично или цялостно са им попречили да получат преки плащания по време на референтния период. Следователно е подходящо да се изброят тези [специфични ситуации], като се предоставят правила, с цел да се избегне кумулирането на ползи от отделното разпределяне на права на плащане от различни места на един и същи земеделски производител, без да се взема предвид възможността Комисията да добави и други случаи, когато това се налага. Нещо повече, на държавите членки трябва да бъде предоставена гъвкавостта да установяват референтната [сума], която ще се разпределя.“

11 Съгласно член 18, параграф 1 от Регламент № 795/2004:

„За целите на член 42, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 „земеделски производители в специфична ситуация“ означава земеделските производители, предвидени в членове 19 до 23а от настоящия регламент.“

12 Член 21, параграф 1 от Регламент № 795/2004 гласи:

„Земеделски производител, който е направил инвестиции в производствен капацитет или е закупил земя в съответствие с условията, предвидени в параграфи 2 до 6, в срок най-късно до 15 май 2004 г. получава права на плащане, които са изчислени като се раздели референтната сума, установена от държавата членка в съответствие с обективни критерии и по начин, по който да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и в областта на конкуренцията, на определен брой хектари, който не надвишава броя на хектарите, които земеделският производител е закупил.“

Национална правна уредба

13 Член 16 от Правилника за общата селскостопанска политика — помощи за 2006 г. (Regeling GLB-inkomenssteun 2006, наричан по-нататък „Regeling“) гласи по-специално:

„1. За предоставянето на права на плащане от националния резерв трябва да се взимат под внимание само:

[…]

в) земеделските производители, които съгласно член 21 от Регламент № 795/2004 са направили инвестиции в производствен капацитет или са закупили земя, ако по задоволителен за министъра начин в съответствие със същия член 21 от Регламент № 795/2004 е доказано, че най-късно до 15 май 2004 г. те:

— са инвестирали в изграждането или наемането на обори за минимален срок от шест години;

— са закупили или наели земя за минимален срок от шест години;

— са закупили животни, за които могат да получат някое от преките плащания, изброени в приложение IV към Регламент № 1782/2003;

[…]

г) земеделските производители, които в съответствие с член 22 от Регламент № 795/2004 са наели или закупили земя, ако по задоволителен за министъра начин е доказано, че същите са наели или закупили земята най-късно до 15 май 2004 г.;

[…]

2. Земеделските производители, посочени в параграф 1, букви б)—г), могат да се ползват от права на единно плащане от националния резерв само доколкото:

а) поради факта, че са направили инвестиции в производствен капацитет или поради факта, че са влезли във владение, че са закупили или че са наели земя, даваща право на помощи по смисъла на член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003, през следващата календарна година разполагат и с:

i) обори,

ii) животни, за които може да се получи пряко плащане, съдържащо се в списъка на приложение VI към Регламент № 1782/2003,

[…]

не разполагат със съответния производствен капацитет или земя през референтния период;

б) поради наличието на този допълнителен производствен капацитет или на тази допълнителна земя са получили още преки плащания, изчислени в съответствие с член 17 и

в) този допълнителен производствен капацитет или тази допълнителна земя все още не са породили право на предоставяне на права на плащане или на референтни суми въз основа на референтния период.

3. Молбата за определяне на правата на плащане от националния резерв се подава в съответствие с член 11.“

14 Съгласно член 17, параграфи 1 и 2 от Regeling:

„1. Допълнителните референтни суми за земеделските производители, посочени в член 16, параграф 2, се изчисляват по следния метод:

а) За референтния период в годината след като са направени разглежданите инвестиции в производствен капацитет или във връзка с влизане във владение, закупуване или наемане на земя, увеличението — което е резултат от тези инвестиции — на размера на преките плащания, получени в съответствие със схемите за подпомагане, изброени в приложение VI към Регламент № 1782/2003, се изчислява и коригира съгласно метода, описан в приложение VII към Регламент № 1782/2003,

б) От резултата, получен след изчислението по точка а), се приспада сумата от 500 EUR, която се разпределя пропорционално между допълнителните суми, получени по силата на посочените в тази точка схеми за подпомагане,

в) Допълнителните суми, изчислени в съответствие с точка б), се умножават с определена от министъра процентна ставка. Министърът публикува тази процентна ставка в Staatscourant.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 и на член 16, параграф 2, по молба на земеделския производител допълнителната референтна сума може да се изчисли въз основа на втората година след като са направени инвестициите в производствен капацитет или след влизането във владение, закупуването или наемането на земя, но най-късно до 2005 г., ако по задоволителен за министъра начин докаже, че през първата година не е бил в състояние да се ползва напълно от разглеждания производствен капацитет или земя.

[…].“

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

15 Г-н Elbertsen, земеделски производител в Нидерландия, притежава в стопанството си през 2000 г. четири, през 2001 г. три и през 2002 г. единадесет овце. За този период не му е предоставено никакво пряко плащане.

16 На 20 декември 2002 г. в негова полза е учреден емфитевсис върху ливада от 1,29 ha, а през следващата година той преобразува в обор една сграда, използвана преди това като хангар.

17 През периода 2003—2005 г. г-н Elbertsen притежава двадесет овце, което му позволява да получи премия за овце майки за всяка една от тези години в общ размер на 440,40 EUR.

18 На 6 септември 2005 г. г-н Elbertsen подава молба за права на плащане от националния резерв въз основа на инвестициите, направени за обора, за овцете майки и за земята.

19 С писмо от 13 октомври 2006 г. министърът му отговаря, че поради факта на тези инвестиции той наистина изпълнява условията за получаване на права на плащане от националния резерв, но че изчислените допълнителни преки плащания не надвишават границата от 500 EUR, определена от националната правна уредба, така че не могат да му бъдат предоставени права на плащане от националния резерв.

20 С решение от 15 декември 2006 г. министърът определя сумата на правата на плащане, които да се предоставят на г-н Elbertsen, на 0 EUR.

21 След подадената от г-н Elbertsen жалба с решение от 24 април 2007 г. министърът потвърждава решението си да не му се предоставя никакво право на плащане от националния резерв.

22 С писмо от 1 май 2007 г. г-н Elbertsen подава жалба пред College van Beroep voor het bedrijfsleven срещу решението от 24 април 2007 г.

23 В жалбата си той изтъква, че националната разпоредба, по силата на която се прилага прагът от 500 EUR, води до неравно третиране, което ощетява малките земеделски производители, и поради това противоречи на член 42 от Регламент № 1782/2003, както и на член 21 от Регламент № 795/2004. Освен това той твърди, че към момента, в който е направил инвестициите си, не е бил определен никакъв праг, поради което член 17, параграф 1, буква б) от Regeling противоречи на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания. Накрая, г-н Elbertsen поддържа, че Регламент № 795/2004 му предоставя права на плащане от националния резерв и възпрепятства възможността прилагането на правна норма за изчисление, установена от държава членка за определяне на референтната сума, да доведе до пълна загуба на правото му да получи подобни права на плащане.

24 Като приема, че изходът на спора, с който е сезиран, зависи от тълкуването на приложимите общностни разпоредби, College van Beroep voor het bedrijfsleven решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 42, параграф 4 от Регламент […] № 1782/2003 […] да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба дава на държава членка право на преценка, позволяващо ѝ да определи размера на референтната сума на 0 EUR и да не предостави никакво право на плащане от националния резерв на земеделски производител в специфична ситуация като посочената в член 21 от Регламент […] № 795/2004 […]?

2) Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен, допуска ли общностното право прилагането на разпоредба като член 17, параграф 1, буква б) от Regeling […], по силата на която от увеличението на сумата на допълнителните плащания, които са резултат от инвестиция в производствен капацитет или от закупуване на земя, се приспада сума от 500 EUR, преди

да се установи референтната сума, въз основа на която се предоставят права на плащане от националния резерв?“

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

25 С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба дава на държавите членки право на преценка, позволяващо им да определят размера на референтната сума на 0 EUR и да не предоставят никакво право на плащане от националния резерв на земеделски производител в специфична ситуация като посочената в член 21 от Регламент № 795/2004.

Становища, представени на Съда

26 В писмените си становища нидерландското и германското правителство, както и Комисията поддържат, че член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003 във връзка с член 21 от Регламент № 795/2004 предоставя на държавите членки такова право на преценка, доколкото референтната сума се установява в съответствие с обективни критерии и следователно не засяга равното третиране на земеделските производители и не води до нарушения на пазара и конкуренцията.

Отговор на Съда

27 В самото начало следва да се напомни, че в рамките на схемата за единно плащане държавите членки са длъжни по силата на член 42 от Регламент № 1782/2003 да създадат национален резерв с оглед отчитане на особените ситуации. В съответствие с параграф 4 от този член държавите членки използват националния резерв за целите на създаването, в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и конкуренцията, на референтни суми за земеделски производители в специфична ситуация.

28 В това отношение следва да се изтъкне, че за разлика от текста на параграфи 3 и 5 на член 42 от Регламент № 1782/2003, който изрично предоставя на държавите членки възможността да използват или не националния резерв в посочените в тези разпоредби ситуации, параграф 4 от този член задължава държавите членки да установят референтни суми за земеделските производители в специфична ситуация. В частност такъв е случаят на земеделски производители, които са направили инвестиции в производствен капацитет или са закупили земя най-късно до 15 май 2004 г.

29 Следва обаче да се констатира, че нито член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003, нито член 21, параграф 1 от Регламент № 795/2004 изключват a priori възможността държава членка да установи референтна сума, равняваща се на 0 EUR.

30 В съответствие с член 21, параграф 1 от Регламент № 795/2004 правата на плащане, които се предоставят на посочените в тази разпоредба земеделски производители, се изчисляват въз основа на референтните суми, установени от съответната държава членка. Оттук следва, че макар националната правна уредба да не поставя под въпрос правото на определяне на референтна сума, все пак може да има за последица при изчисляването на правата на плащане да се стигне в някои случаи до сума, равняваща се на 0 EUR.

31 Това обстоятелство все пак не може да се разглежда като противоречащо на член 21, параграф 1 от Регламент № 795/2004, който, тълкуван в светлината на съображение 9 на този регламент, задължава държавите членки да предоставят в рамките на член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003 права на плащане на съответните земеделски производители.

32 Всъщност както изрично следва от член 21, параграф 1 от Регламент № 795/2004 и от член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003, държавите членки се ползват с известна свобода при определянето на референтните суми, които отпускат. Това тълкуване се потвърждава и от съображение 13 на Регламент № 795/2004.

33 Така или иначе съгласно споменатите разпоредби държавите членки трябва да се основават на обективни критерии, да не засягат равното третиране на земеделските производители и да не водят до нарушения на пазара и конкуренцията.

34 Поради това на първия въпрос следва да се отговори, че член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба дава на държавите членки право на преценка, позволяващо им да определят размера на референтната сума на 0 EUR, и да не предоставят никакво право на плащане от националния резерв на земеделски производител в специфична ситуация, каквато е посочената в член 21 от Регламент № 795/2004, доколкото тази сума се основава върху обективни критерии, не засяга равното третиране между земеделските производители и не води до нарушения на пазара и конкуренцията.

По втория въпрос

35 С втория си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали общностното право допуска прилагането на национална разпоредба, по силата на която от увеличението на размера на допълнителните плащания, които са резултат от инвестиция в производствен капацитет или от закупуване на земя, се приспада сума в размер на 500 EUR, преди да се установи референтната сума, въз основа на която се предоставят правата на плащане от националния резерв.

Становища, представени на Съда

36 Нидерландското и германското правителство, както и Комисията поддържат, че общностното право допуска прилагането на такава разпоредба.

Отговор на Съда

37 В самото начало следва да се напомни, че при прилагането на общностната правна уредба държавите членки трябва да съблюдават не само разпоредбите на съответния регламент, но и да зачитат общите принципи на общностното право като принципа на равно третиране, на защита на оправданите правни очаквания и на пропорционалност (вж. в този смисъл Решение от 4 юни 2009 г. по дело JK Otsa Talu, C-241/07, Сборник, стр. I-4323, точка 46).

38 Член 42, параграф 4 от Регламент № 1782/2003 изисква референтните суми за земеделските производители в специфична ситуация да се определят в съответствие с обективни критерии и по такъв начин, че да се осигури равно третиране на земеделските производители и да се избегнат нарушения на пазара и конкуренцията.

39 Член 17, параграф 1 от Regeling предвижда, че референтната сума се изчислява въз основа на увеличението на сумата на преките плащания, получени вследствие на инвестиция в производствен капацитет или предоставяне, закупуване или наемане на земя. След това посочената сума се намалява с 500 EUR, пропорционално разпределени между разглежданите суми за допълнителна помощ, преди да се умножи по определена от министъра процентна ставка. Така изчислената сума представлява базата, върху която се определя стойността на правата на плащане, които трябва да се предоставят или да се увеличат.

40 При тези условия следва да се констатира, че разглежданата в главното производство разпоредба — съгласно която при изчисляването на референтната сума се прилага намаление с 500 EUR по отношение на всички земеделски производители, които са поискали да се ползват от националния резерв — е мярка от общ характер, която се основава на обективни критерии и която не нарушава принципа на равно третиране, нито предполага нарушения на пазара и конкуренцията.

41 Що се отнася в частност до принципа на равно третиране, следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика същият изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако разграничаването им не е обективно обосновано (Решение на Съда от 11 юли 2006 г. по дело Franz Egenberger, C-313/04, Recueil, стр. I-6331, точка 33 и цитираната съдебна практика).

42 В дадения случай всички земеделски производители, които са поискали да се ползват от националния резерв, са в сходно положение. Фактът, че приспадането на сума от 500 EUR може да има по-голямо отражение върху малките стопанства, отколкото върху големите, е без значение в това отношение. За разлика от това, доколкото не отговарят на условията да им бъдат предоставени права на единно плащане, земеделските производители, които са поискали да се ползват от националния резерв, не са в сходно положение с това на земеделските производители, които са получили редовни плащания.

43 Освен това следва да се посочи, че принципът на пропорционалност, който изисква преследваната цел да се осъществява по най-малко обременяващ начин, допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, насочена към избягване на възможността прилагането на системата на плащане да доведе до референтни суми, които са незначителни и напълно непропорционални спрямо понесените от държавата членка административни разходи (вж. в този смисъл Решение от 12 юли 1990 г. по дело Spronk, C-16/89, Recueil, стр. 3185, точка 28).

44 В този смисъл някои общностни разпоредби признават на държавите членки гъвкавост, позволяваща им да прилагат праг, отвъд който молбите за помощ се отхвърлят. Например следва да се отбележи възможността, призната на държавите членки в член 12, параграф 6 от Регламент № 795/2004, да определят минимална площ на стопанствата за допустимост на молбите за установяване на права на плащания, като минималната площ все пак не е по-голяма от 0,3 ha. Освен това в съответствие с член 70 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 141, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г. глава 3, том 56, стр. 210) държавите членки могат да решат да не отпускат помощи, ако сумата на молба за помощ не превишава 100 EUR. Накрая, член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2529/2001 на Съвета от 19 декември 2001 година относно общата организация на пазара на овче и козе месо (ОВ L 341, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 40, стр. 95) предоставя на държавите членки гъвкавост, позволяваща им да определят от десет до петдесет минималния брой животни, за които може да се подаде заявление за премия.

45 По отношение на принципа на защита на оправданите правни очаквания следва да се напомни, че в областта на общата селскостопанска политика не е оправдано икономическите оператори да основават оправданите си правни очаквания на поддържането на съществуващо положение, което може да бъде изменено в рамките на правото на преценка на компетентните органи (Решение по дело JK Otsa Talu, посочено по-горе, точка 51). Оттук следва, че осъществяването на инвестиции в производствен капацитет или закупуването на земя не би могло да позволи на заинтересования оператор да се позовава на каквито и да било оправдани правни очаквания, изведени от осъществяването на тези инвестиции, за да може да претендира референтна сума, отпускана точно поради посочените инвестиции (вж. в този смисъл Решение по дело Spronk, посочено по-горе, точка 29).

46 С оглед на изложените съображения, на втория въпрос следва да се отговори, че общностното право допуска прилагането на национална разпоредба, по силата на която от увеличението на размера на допълнителните плащания, които са резултат от инвестиция в производствен капацитет или от закупуване на земя, се приспада сума в размер на 500 EUR, преди да се установи референтната сума, въз основа на която се предоставят правата на плащане от националния резерв.

По съдебните разноски

47 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

1) **Член 42, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба дава на държавите членки право на преценка, позволяващо им да определят размера на референтната сума на 0 EUR и да не предоставят никакво право на плащане от националния резерв на земеделски производител в специфична ситуация, каквато е посочената в член 21 от Регламент (ЕО) № 795/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагането на схемата за единно плащане, предвидена в Регламент № 1782/2003, изменен с Регламент (ЕО) № 1974/2004 на Комисията от 29 октомври 2004 година, доколкото тази сума се основава върху обективни критерии, не засяга равното третиране между земеделските производители и не води до нарушения на пазара и конкуренцията.**

2) **Общностното право допуска прилагането на национална разпоредба, по силата на която от увеличението на размера на допълнителните плащания, които са резултат от инвестиция в производствен капацитет или от закупуване на земя, се приспада сума в размер на 500 EUR, преди да се установи референтната сума, въз основа на която се предоставят правата на плащане от националния резерв.**

Подписи